

Súd:	Najvyšší súd SR
Spisová značka:	2Urto/6/2014
Identifikačné číslo spisu:	5013000012
Dátum vydania rozhodnutia:	28.10.2014
Meno a priezvisko:	JUDr. Peter Krajčovič
Funkcia:	sudca
ECLI:	ECLI:SK:NSSR:2014:5013000012.1

ROZSUDOK

Najvyšší súd Slovenskej republiky v senáte zloženom z predsedu senátu JUDr. Petra Krajčoviča a sudcov JUDr. Libora Duľu a JUDr. René Štepánika na neverejnom zasadnutí dňa 28. októbra 2014 v Bratislave v trestnej veci proti odsúdenému C. T. pre trestný čin nedovolenej výroby a držania omamných a psychotropných látok a jedov podľa § 187 ods. 1, ods. 2 písm. a/, ods. 4 písm. c/ Trestného zákona Českej republiky o odvolaní odsúdeného C. T. a krajského prokurátora v Žiline proti rozsudku Krajského súdu v Žiline z 19. septembra 2013 sp. zn. Ntc 12/2013, takto

rozhodol:

Podľa § 518 ods. 4 Tr. por. z r u š u j e s a rozsudok Krajského súdu v Žiline z 19. septembra 2013 sp. zn. Ntc 12/2013 v celom rozsahu.

Rozsudok Mestského súdu v Prahe sp. zn. 4 T 12/2005 z 8. februára 2006, v spojení s rozsudkom Vrhného súdu v Prahe sp. zn. 11 To 48/2006 z 10. júla 2006, ktorými bol občan Slovenskej republiky

C. T., nar. X.X.XXXX v C., trvale bytom C., P.O.Y.. XX/XX,
t.č. v Ústave na výkon trestu odňatia slobody v Ružomberku,

uznaný vinným zo spáchania trestného činu nedovolenej výroby a držania omamných a psychotropných látok a jedov podľa § 187 ods. 1, ods. 2 písm. a/, ods. 4 písm. c/ Trestného zákona Českej republiky pre skutok, že

v presne nezistenej dobe v druhej polovici júna 2004 v spojení s organizovanou skupinou bližšie nezistených osôb pôsobiacich vo viacerých štátoch Európy v rozpore s príslušnými ustanoveniami zákona č. 167/1998 Zb. J. N. cez bližšie nezistenú osobu menom Y. zaistil odosielanie zásielky v množstve najmenej 29.975,1 gramov zmesi obsahujúcej heroín, ktorý ukrytý v textilnom tovare bol dňa 23.6.2004 dovezený z Turecka firmou REMI do objektu vietnamskej tržnice SAPA v Prahe 4, P. Q. a C. T. prostredníctvom P. E. drogu na tržnici SAPA vyzdvihli a toho istého dňa ukryli do skrytých miest vo vozidle Citroen Evasion O. a do konštrukcie prívesného vozíka O., ktoré za tým účelom nechali na zákazku upraviť, a C. T. zaistený vodič P. E. bol pri prevoze drogy do Španielska na území SRN dňa 24.6.2004 zadržaný policajnými orgánmi, ktoré pri kontrole zaistili 29.975,1 gramov zmesi obsahujúcej heroín, ukrytý sčasti vo vozidle a sčasti v prívesnom vozíku,

a odsúdený podľa § 187 ods. 4 Trestného zákona Českej republiky na trest odňatia slobody vo výmere 10 (desať) rokov a podľa § 39a ods. 3 Trestného zákona Českej republiky na výkon trestu zaradený do

väznice s ostrahou

uznáva na území Slovenskej republiky

vo výroku o vine v časti týkajúcej sa odsúdeného C. T. a vo výroku o treste v časti týkajúcej sa odsúdeného C. T., len pokiaľ ide o trest odňatia slobody, ktorý mu bol uložený.

Podľa § 517 ods. 1 Trestného poriadku a § 36 Trestného zákona účinného do 31.7.2004 a § 39 ods. 1 Trestného zákona účinného do 31.7.2004 nahrádza trest odňatia slobody uložený odsúdenému C. T. rozsudkom Mestského súdu v Prahe, sp. zn. 4 T 12/2005 z 8. februára 2006 v spojení s rozsudkom Vrchného súdu v Prahe sp. zn. 11 To 48/2006 z 10. júla 2006 vo výmere 10 rokov, trestom odňatia slobody vo výmere 2 (dva) roky a 10 (desať) mesiacov.

Podľa § 39a ods. 2 Trestného zákona účinného do 31.7.2004 C. T. na výkon trestu odňatia slobody zaraďuje do I. (prvej) nápravnýchovnej skupiny.

Odôvodnenie

Rozsudkom Krajského súdu v Žiline (ďalej len krajský súd) z 19. septembra 2013 sp. zn. Ntc 12/2013 bol

podľa § 518 ods. 3 Tr. por. rozsudok Mestského súdu v Prahe sp. zn. 4 T 12/2005 z 8. februára 2006, v spojení s rozsudkom Vrchného súdu v Prahe sp. zn. 11 To 48/2006 z 10. júla 2006, ktorými bol občan Slovenskej republiky

C. T., nar. X.X.XXXX v C., trvale bytom C., P.O.Y.. XX/XX,
t.č. v Ústave na výkon trestu odňatia slobody v Ružomberku,

uznaný vinným zo spáchania trestného činu nedovolenej výroby a držania omamných a psychotropných látok a jedov podľa § 187 ods. 1, ods. 2 písm. a/, ods. 4 písm. c/ Trestného zákona Českej republiky pre skutok, že

v presne nezistenej dobe v druhej polovici júna 2004 v spojení s organizovanou skupinou bližšie nezistených osôb pôsobiacich vo viacerých štátoch Európy v rozpore s príslušnými ustanoveniami zákona č. 167/1998 Zb. J. N. cez bližšie nezistenú osobu menom Y. zaistil odosielanie zásielky v množstve najmenej 29.975,1 gramov zmesi obsahujúcej heroín, ktorý ukrytý v textilnom tovare bol dňa 23.6.2004 dovezený z Turecka firmou REMI do objektu vietnamskej tržnice SAPA v Prahe 4, P. Q. a C. T. prostredníctvom P. E. drogu na tržnici SAPA vyzdvihli a toho istého dňa ukryli do skrytých miest vo vozidle Citroen Evasion O. a do konštrukcie prívesného vozíka O., ktoré za tým účelom nechali na zákazku upraviť, a C. T. zaistený vodič P. E. bol pri prevoze drogy do Španielska na území SRN dňa 24.6.2004 zadržaný policajnými orgánmi, ktoré pri kontrole zaistili 29.975,1 gramov zmesi obsahujúcej heroín, ukrytý sčasti vo vozidle a sčasti v prívesnom vozíku, a odsúdený podľa § 187 ods. 4 Trestného zákona Českej republiky na trest odňatia slobody vo výmere 10 (desať) rokov a podľa § 39a ods. 3 Trestného zákona Českej republiky na výkon trestu zaradený do väznice s ostrahou

uznaný na území Slovenskej republiky

vo výroku o vine v časti týkajúcej sa odsúdeného C. T. a vo výroku o treste v časti týkajúcej sa odsúdeného C. T., len pokiaľ ide o trest odňatia slobody, ktorý mu bol uložený.

Podľa § 517 ods. 1 Trestného poriadku a § 36 Trestného zákona účinného do 31.7.2004 a § 39 ods. 1 Trestného zákona účinného do 31.7.2004 bol trest odňatia slobody uložený odsúdenému C. T. rozsudkom Mestského súdu v Prahe, sp. zn. 4 T 12/2005 z 8. februára 2006 v spojení s rozsudkom Vrchného súdu v Prahe sp. zn. 11 To 48/2006 z 10. júla 2006 vo výmere 10 rokov, nahradený trestom odňatia slobody vo výmere 2 (dva) roky a 10 (desať) mesiacov.

Podľa § 39a ods. 2 Trestného zákona účinného do 31.7.2004 súd C. T. na výkon trestu odňatia slobody zaradil do III. (tretej) nápravno-výchovnej skupiny.

Proti tomuto rozsudku podali odvolanie odsúdený C. T. a krajský prokurátor v Žiline (ďalej len prokurátor).

Odsúdený C. T. vytkol napadnutému rozsudku krajského súdu, že z neho nevyplýva, ktorý trest a odkedy vykonával. Vyjadril presvedčenie, že do rozhodnutia Najvyššieho súdu Slovenskej republiky (ďalej len najvyšší súd) vykonával trest uložený mu v Českej republike, čo podporil výpisom klienta zo 14. júna 2013 väznice Leopoldov o výkone trestu odňatia slobody dva a pol roka uložený odsúdenému Okresným súdom Martin sp. zn. 3 T 148/96, a to od 29. mája 2013, čo mu oznámil aj predseda senátu najvyššieho súdu na verejnom zasadnutí, keď bol zrušený rozsudok Krajského súdu v Žiline sp. zn. Ntc 11/2010, právoplatný 25. augusta 2010. Namietol nahradenie trestu 10 rokov odňatia slobody uloženého mu súdmi v Českej republike trestom odňatia slobody 2 roky 10 mesiacov v Slovenskej republike. Vyjadril presvedčenie, že mu mal byť uložený súhrnno-úhrnný trest odňatia slobody ako skĺbenie všetkých trestov na území Slovenskej republiky, ktorý by nepresiahol 15 rokov odňatia slobody, do ktorého by bol započítaný vykonaný trest uložený mu súdmi v Českej republike. Vytkol napadnutému rozhodnutiu krajského súdu, že v ňom nie je uvedené započítanie vykonaného trestu uloženého mu súdmi Českej republiky na území Českej republiky a Slovenskej republiky. Navrhol, aby najvyšší súd podľa § 518 ods. 4 Tr. por. zrušil napadnutý rozsudok a sám vo veci rozhodol.

Prokurátor v odvolaní podanom v prospech odsúdeného C. T. vytkol napadnutému rozsudku absenciu vo výroku rozsudku príslušného najprísnejšieho ustanovenia Trestného zákona Slovenskej republiky, podľa ktorého by mal byť skutok posudzovaný na území Slovenskej republiky. Zastáva názor, že skutok na území Slovenskej republiky vykazuje minimálne znaky trestného činu nedovolenej výroby a držby omamnej látky, psychotropnej látky, jedu a prekurzora a obchodovania s nimi podľa § 187 ods. 1 písm. a/, d/, ods. 6 Tr. zák. účinného do 31.7.2004. Vo vzťahu k vonkajšej diferenciacii uloženého trestu odňatia slobody namieta, že zaradenie odsúdeného do tretej nápravno-výchovnej skupiny je v rozpore so zásadou nezhoršenia postavenia odsúdeného v štáte výkonu trestu a tým v rozpore s § 517 ods. 1 veta druhá Tr. por. Po rozbere diferenciacie výkonu trestu odňatia slobody podľa Trestného zákona Českej republiky navrhuje zaradiť odsúdeného do druhej nápravno-výchovnej skupiny. Prokurátor navrhuje, aby odvolací súd podľa § 518 ods. 4 Tr. por. zrušil napadnutý rozsudok a sám vo veci rozhodol v intenciách ním vyargumentovaného návrhu.

Vo vyjadrení k odvolaniu podanému odsúdeným C. T. prokurátor vyjadril názor totožný s odôvodnením napadnutého rozsudku, že C. T. na území Slovenskej republiky vykonával trest uložený mu rozsudkom Krajského súdu v Žiline vo veci 4 T 5/2010. Obavu odsúdeného o nezapočítaní mu trestu vykonaného na území Českej republiky na území Slovenskej republiky označil za neopodstatnenú s odkazom riešenia na § 521 ods. 6 Tr. por. K otázke zaradenia odsúdeného na výkon trestu do druhej nápravno-výchovnej skupiny i na navrhované rozhodnutie najvyššieho súdu zostal na návrhu uvedenom v ním podanom odvolaní.

Najvyšší súd Slovenskej republiky ako súd odvolací rozhodujúci o včas podaných odvolaniach odsúdeného C. T. a prokurátora dospel k týmto zisteniam a záverom:

Pre uznanie vo výrokovvej časti tohto rozsudku citovaných rozhodnutí súdov Českej republiky sú splnené všetky zákonné podmienky citované v ustanovení § 516 Tr. por., obsažne rozobraté v odôvodnení odvolaniami napadnutého rozsudku Krajského súdu v Žiline z 19. septembra 2013 sp. zn. Ntc 12/2013.

Na argumenty prvostupňového súdu tam rozobraté odvolací súd poukazuje plne sa s nimi stotožniac, s výnimkou uvedenej právnej kvalifikácie skutku podľa Trestného zákona Slovenskej republiky.

Odvolaniami napadnutý rozsudok v odôvodnení pripomína skutočnosť, že krajský súd vo veci pôvodne rozhodol rozsudkom z 3. augusta 2010 sp. zn. Ntc 11/2010, ktorým boli predmetné rozsudky súdov Českej republiky vo vzťahu k C. T. uznané na území Slovenskej republiky vo výroku o vine a vo výroku o treste odňatia slobody vo výmere desať rokov, s doplneným výrokom, že odsúdený C. T. bude vo výkone trestu odňatia slobody pokračovať v ústave na výkon trestu s maximálnym stupňom strázenia. Voči tomuto rozsudku nebolo podané odvolanie a nadobudol právoplatnosť dňa 25. augusta 2010. Najvyšší súd podotýka, že tento desaťročný trest odňatia slobody bol nariadený Okresným súdom Martin dňa 4. novembra 2010 v konaní 23 Nt 42/2010, ktoré nariadenie bolo doručené Ústavu na výkon trestu odňatia slobody Leopoldov dňa 18. novembra 2010. Týmto nariadením bola do desaťročného trestu odňatia slobody zarátaná väzba od 6. júla 2004 do 25. septembra 2006 a to na základe uznesenia Městského soudu v Praze zo 4. septembra 2007 sp. zn. 4 T 12/2005, právoplatného 11. septembra 2007, ktorým do uloženého trestu odňatia slobody bola započítaná vydávacia väzba od 6. júla 2004 do 25. septembra 2006. V tejto vydávacej väzbe bol C. T. v Českej republike v súvislosti s vydaním na výkon trestu odňatia slobody v trvaní dvanásť a pol roka, uložený mu rozsudkom Krajského súdu v Žiline zo 4. marca 2005 sp. zn. 4 T 5/2000 v spojení s rozsudkom Najvyššieho súdu Slovenskej republiky z 26. septembra 2002 sp. zn. 5 To 44/2002.

Uznesením Městského soudu v Praze z 22. apríla 2005 v spojení s uznesením Vrchního soudu v Praze z 8. júna 2005 sp. zn. 2 To 67/2005 bolo rozhodnuté o prípustnosti vydania C. T. na výkon trestu odňatia slobody dvanásť a pol roka, uložený mu citovanými rozsudkami súdov Slovenskej republiky. V nadväznosti na uvedené rozhodnutia súdov Českej republiky minister spravodlivosti Českej republiky rozhodnutím z 5. januára 2006 sp. zn. 1925/2004-MO-M/49 povolil vydanie C. T. do Slovenskej republiky na výkon dvanásť a polročného trestu odňatia slobody, uloženého odsúdenému citovanými rozsudkami súdov Slovenskej republiky, pričom odložil vydanie C. T. na dobu po skončení trestného konania vedeného proti nemu Městským soudem v Praze pod sp. zn. 4 T 12/05, resp. po ukončení výkonu trestu odňatia slobody, ak bude v tomto konaní C. T. právoplatne uložený.

Uznesením Městského soudu v Praze z 5. januára 2009 sp. zn. Nt 423/2004 bolo vydanie C. T., povolené rozhodnutím ministra spravodlivosti pod sp. zn. 1925/2004-MO-M/49 z 5. januára 2006, odložené do doby po skončení výkonu trestu odňatia slobody uloženého odsúdenému rozsudkom Městského soudu v Praze z 8. februára 2006 sp. zn. 4 T 12/2005 v spojení s rozsudkom Vrchního soudu v Praze z 10. júla 2006 sp. zn. 11 To 48/2006.

Rozsudkom Okresného súdu Martin z 24. septembra 1997 sp. zn. 3 T 148/96 v spojení s rozsudkom Krajského súdu v Žiline zo 6. marca 2001 sp. zn. 1 To 645/2000 bol C. T. uložený trest odňatia slobody dva a pol roka.

Uznesením Krajského soudu v Brně z 21. januára 2010 sp. zn. 1 Nt 227/2009 bolo povolené vydanie C. T. na výkon uvedeného trestu odňatia slobody dva a pol roka v Slovenskej republike s odkladom po ukončení výkonu trestu odňatia slobody desať rokov uloženého mu rozsudkom Městského soudu v Praze z 8. februára 2006 sp. zn. 4 T 12/05 v spojení s rozsudkom Vrchního soudu v Praze z 10. júla 2006 sp. zn. 11 To 48/2006.

Najvyšší súd Slovenskej republiky rozsudkom z 29. mája 2013 sp. zn. 1 Tdo 8/2013 rozhodol, že rozsudkom Krajského súdu v Žiline z 3. augusta 2010 sp. zn. Ntc 11/2010 bol porušený zákon v neprospech odsúdeného C. T., zrušil tento rozsudok spolu s ďalšími rozhodnutiami na zrušený rozsudok obsahovo nadväzujúcimi, ak vzhľadom na zmenu, ku ktorej došlo zrušením, stratili podklad a Krajskému súdu v Žiline prikázal, aby vec v potrebnom rozsahu znovu prerokoval a rozhodol. Na toto rozhodnutie nadväzujúcim rozhodnutím je odvolaniami odsúdeného C. T. a krajského prokurátora v Žiline napadnutý rozsudok Krajského súdu v Žiline z 19. septembra 2013, ktorý je predmetom tohto rozhodnutia najvyššieho súdu v odvolacom konaní.

C. T. bol na územie Slovenskej republiky eskortovaný dňa 19. novembra 2010, odkedy začal v Slovenskej republike vykonávať trest odňatia slobody. V tejto súvislosti je potrebné pripomenúť, že k uvedenému dňu mal vykonávať na území Slovenskej republiky tresty odňatia slobody v trvaní desať rokov (rozsudok Městského soudu v Praze z 8. februára 2006 sp. zn. 4 T 12/2005 v spojení s rozsudkom Vrchního soudu v Praze z 10. júla 2006 sp. zn. 11 To 48/2006, rozsudok Krajského soudu v Žiline z 3. augusta 2010 sp. zn. Ntc 11/2010 (až neskôr zrušený rozsudkom Najvyššieho soudu Slovenskej republiky z 29. mája 2013 sp. zn. 1 Tdo 8/2013), dvanásť a pol roka (rozsudok Krajského soudu v Žiline zo 4. marca 2002 sp. zn. 4 T 5/00 v spojení s rozsudkom Najvyššieho soudu Slovenskej republiky z 26. septembra 2002 sp. zn. 5 To 44/02) a dva a pol roka (rozsudok Okresného soudu Martin z 24. septembra 1997 sp. zn. 3 T 148/96 v spojení s rozsudkom Krajského soudu v Žiline zo 6. marca 2001 sp. zn. 1 To 645/2000), resp. ich nevykonané zvyšky.

Odvolaniami napadnutý rozsudok Krajského soudu v Žiline z 19. septembra 2013 sp. zn. Ntc 12/2013 vychádzal pri výpočte dĺžky trestu v trvaní dva roky a desať mesiacov, ktorým podľa § 517 ods. 1 Tr. por. a § 36 Tr. zák. a § 39 ods. 1 Tr. zák. účinného do 31.7.2004 bol na území Slovenskej republiky nahradený trest odňatia slobody desať rokov uložený C. T. rozsudkom Městského soudu v Praze z 8. februára 2006 sp. zn. 4 T 12/2005 v spojení s rozsudkom Vrchního soudu v Praze z 10. júla 2006 sp. zn. 11 To 48/2006, z toho, že odsúdený C. T. vykonával od 19. novembra 2010 na území Slovenskej republiky dvanásť a polročný trest odňatia slobody uložený mu rozsudkom Krajského soudu v Žiline zo 4. marca 2002 sp. zn. 4 T 5/00 v spojení s rozsudkom Najvyššieho soudu Slovenskej republiky z 26. septembra 2002 sp. zn. 5 To 44/02, na ktorý bol z Českej republiky vydaný (strana 9 napadnutého rozsudku).

S týmto záverom, podporeným názorom odvolateľa - krajského prokurátora v Žiline, sa odvolací súd nestotožnil, a to z týchto dôvodov:

Vydanie odsúdeného na výkon trestu (trestov) uložených odsúdenému C. T. v trvaní dvanásť a pol roka a dva a pol roka (resp. ich nevykonaných zvyškov) nie je automaticky totožné s prevozom odsúdeného na územie Slovenskej republiky z Českej republiky a jeho umiestnením do výkonu trestu do ústavu na výkon trestu v Slovenskej republike. Bolo by tak tomu v prípade, že má na území Slovenskej republiky vykonať len tresty odňatia slobody uložené mu súdmi Slovenskej republiky (mimo uznávacieho rozhodnutia). To však nie je konkrétny prípad odsúdeného C. T., ktorý mal v tom čase nevykonaný, a na území Slovenskej republiky (vtedy nezrušeným) rozsudkom Krajského soudu v Žiline z 3. augusta 2010 sp. zn. Ntc 11/2010 uznaný trest odňatia slobody v trvaní desať rokov (resp. jeho nevykonanú časť) uložený mu pôvodne už citovanými rozsudkami súdov Českej republiky. Výkon trestov odňatia slobody dvanásť a pol roka a dva a pol roka (resp. ich nevykonaných častí) uložených odsúdenému C. T. už citovanými rozsudkami súdov Slovenskej republiky bol totiž podmienený výkonom desaťročného trestu odňatia slobody uloženého C. T. rozsudkami súdov Českej republiky (a uznaný v Slovenskej republike) - už citované uznesenia Městského soudu v Praze z 5. januára 2009 sp. zn. Nt 423/2004 a Krajského soudu v Brně z 21. januára 2010 sp. zn. 1 Nt 227/2009 - pričom nie je rozhodujúce, či sa jedná o výkon trestu na území Českej republiky alebo Slovenskej republiky (po uznávacom rozhodnutí). Z uvedeného potom logicky vyplýva, že ak C. T. z uloženého trestu odňatia slobody desať rokov súdmi Českej republiky vykonal ku dňu 19. novembra 2010 časť trestu od 6. júla 2004 (vydávacia väzba započítaná aj do tohto trestu) v trvaní šesť rokov, štyri mesiace, trinásť dní, nemal tak vykonaný celý uložený desaťročný trest odňatia slobody a nemohol na území Slovenskej republiky vykonávať tresty odňatia slobody dvanásť a pol roka a dva a pol roka, uložené mu súdmi Slovenskej republiky, lebo by tak bola porušená podmienka stanovená uzneseniami Městského soudu v Praze z 5. januára 2009 sp. zn. Nt 423/2004 a Krajského soudu v Brně z 21. januára 2010 sp. zn. 1 Nt 227/2009 o vydaní odsúdeného na výkon trestov uložených mu súdmi Slovenskej republiky až po výkone desaťročného trestu odňatia slobody uloženého mu súdmi Českej republiky. Z toho potom vyplýva skutočnosť, správne evidovaná ústavom na výkon trestu odňatia slobody, že C. T. od 19. novembra 2010 na území Slovenskej republiky kontinuálne pokračoval vo výkone na území Slovenskej republiky uznaného vtedy nezrušeným (právoplatným a vykonateľným) rozsudkom Krajského soudu v Žiline z 3. augusta 2010 sp. zn. Ntc

11/2010. Skutočnosť, že C. T. od 19. novembra 2010 vykonával na území Slovenskej republiky desaťročný trest odňatia slobody uložený mu rozsudkami súdov Českej republiky, vyplýva i z príkazu na prepustenie z výkonu trestu odňatia slobody predsedu senátu Najvyššieho súdu Slovenskej republiky z 29. mája 2013 v konaní 1 Tdo 8/2013 Ústavu na výkon trestu odňatia slobody Leopoldov, na základe ktorého bol C. T. prepustený z výkonu trestu odňatia slobody nariadeného Okresným súdom Martin dňa 4. novembra 2010 sp. zn. 23 Nt 42/2010, na základe rozsudku Krajského súdu v Žiline z 3. augusta 2010 sp. zn. Ntc 11/2010 a bol dodaný do výkonu trestu odňatia slobody nariadeného Okresným súdom Martin na základe rozsudku Okresného súdu Martin z 25. septembra 1996 sp. zn. 3 T 148/1996 v spojení s rozsudkom Krajského súdu v Žiline zo 6. marca 2001 sp. zn. 1 To 645/2000. Odsúdený C. T. tak ku dňu 29. mája 2013 vykonal z desaťročného trestu odňatia slobody uloženého mu súdmi Českej republiky osem rokov, desať mesiacov a dvadsaťtri dní.

Krajský súd v odvolaniach napadnutom rozsudku konštatoval, že ku dňu jeho rozhodovania 19. septembra 2013 vykonal odsúdený C. T. od 19. novembra 2010 z dvanásť a polročného trestu odňatia slobody uloženého mu rozsudkom Krajského súdu v Žiline zo 4. marca 2002 sp. zn. 4 T 5/00 v spojení s rozsudkom Najvyššieho súdu Slovenskej republiky z 26. septembra 2002 sp. zn. 5 To 44/02 jeho časť v trvaní dva roky a desať mesiacov, čo je doba, ktorú možno uznať z desaťročného trestu odňatia slobody uloženého odsúdenému C. T. rozsudkami súdov Českej republiky, aby tak súčet všetkých troch trestov odňatia slobody (dvanásť a pol roka, dva a pol roka, desať rokov) nepresiahol zákonom povolenú maximálnu hranicu pätnásť rokov - § 36 a § 39 ods. 1 Tr. zák. účinného do 31.7.2004.

Podľa § 36 Tr. zák. účinného do 31.7.2004 ak súd odsudzuje páchateľa za trestný čin, ktorý spáchal predtým, než bol trest uložený skorším rozsudkom vykonaný, a ukladá mu trest rovnakého druhu, nesmie tento trest spolu s doteraz nevykonanou časťou trestu uloženého skorším rozsudkom prevyšovať najvyššiu výmeru dovolenú týmto zákonom pre tento druh trestu. Touto najvyššou výmerou pre trest odňatia slobody je podľa § 39 ods. 1 Tr. zák. pätnásť rokov. Aplikujúc uvedené ustanovenia na trestnú vec odsúdeného C. T., v uznávacom konaní nemôže byť pôvodne uložený trest desať rokov odňatia slobody súdmi Českej republiky na území Slovenskej republiky nahradený dlhším trestom, než je nevykonaná časť súčtu dvanásť a polročného trestu a dva a polročného trestu odňatia slobody uloženého C. T. súdmi Slovenskej republiky (mimo uznávacieho konania). Touto nevykonanou časťou súčtu uložených trestov odňatia slobody je súčet väzby jeden rok, sedem mesiacov, šesťnásť dní (od 26.10.1995 do 12.6.1997) vo veci uloženého trestu odňatia slobody dva a pol roka Okresným súdom Martin z 24. septembra 1997 sp. zn. 3 T 148/96 v spojení s rozsudkom Krajského súdu v Žiline zo 6. marca 2001 sp. zn. 1 To 645/2000, výkonu trestu od 29. mája 2013 do 19. septembra 2013 (viď predchádzajúci text odôvodnenia tohto rozsudku) v tej istej veci a započítanej väzby (vydávacia väzba) od 6. júla 2004 do 25. septembra 2006 - dva roky, dva mesiace, devätnásť dní vo veci uloženého trestu odňatia slobody dvanásť a pol roka Krajským súdom v Žiline zo 4. marca 2002 sp. zn. 4 T 5/00 v spojení s rozsudkom Najvyššieho súdu Slovenskej republiky z 26. septembra 2002 sp. zn. 5 To 44/02, teda doby štyri roky, jeden mesiac, dvadsaťpäť dní. To je doba, ktorou mal prvostupňový súd nahradiť pôvodne uložený trest desať rokov odňatia slobody súdmi Českej republiky na území Slovenskej republiky.

Odvolanie proti rozsudku súdu prvého stupňa podali odsúdený C. T. vo svoj prospech a krajský prokurátor v Žiline v prospech odsúdeného. Zákaz reformationis in peius (zmeny k horšiemu) bráni odvolaciemu súdu zmeniť nahradenie trestu odňatia slobody dva roky a desať mesiacov (rozsudok súdu prvého stupňa) trestom štyri roky, jeden mesiac a dvadsaťpäť dní, čím v konečnom dôsledku v prospech odsúdeného nemohol zasiahnuť zmenou tejto časti výroku prvostupňového súdu.

Najvyšší súd reagujúc na časť odvolania C. T. konštatuje, že na území Slovenskej republiky má odsúdený pôvodne desaťročný trest odňatia slobody uložený mu súdmi Českej republiky nahradený trestom odňatia slobody dva roky a desať mesiacov, pričom vo vykonávacom konaní mu do uvedeného trestu bude započítaná celá doba výkonu trestu (spolu s vydávacou väzbou) na území Českej republiky i Slovenskej republiky, čo činí osem rokov, desať mesiacov a dvadsaťtri dní, takže reálne z tohto trestu už nebude odsúdený vykonávať žiadnu jeho časť.

Prvostupňový súd zaradil odsúdeného C. T. na výkon trestu odňatia slobody do tretej nápravnovúchovnej skupiny, vychádzajúc z toho, že odsúdeným spáchaný trestný čin posúdený podľa ustanovenia Trestného zákona ako trestný čin nedovolennej výroby a držby omamnej látky, psychotropnej látky, jedu a prekurzora a obchodovanie s nimi podľa § 187 ods. 1 písm. a/, ods. 5 písm. b/ Tr. zák. účinného do 31.7.2004 je zaradený medzi taxatívne vymenované trestné činy v ustanovení § 62 Tr. zák.

Zaradenie odsúdeného v uznávacom rozhodnutí súdov Slovenskej republiky do príslušnej nápravnovúchovnej skupiny pri treste odňatia slobody spojenom s jeho výkonom je neoddeliteľnou súčasťou uznaného trestu. Pre túto integrálnu súčasť trestu odňatia slobody taktiež platí ustanovenie § 517 ods. 1 veta druhá Tr. por. - slovenský súd nesmie uložiť trest prísnejší, ako bol trest uložený v cudzom rozhodnutí.

Uznaním cudzieho rozhodnutia v Slovenskej republike sa cudzí trest premieňa na trest „slovenský“ (vykonateľný v Slovenskej republike), cudzie rozhodnutie obsahujúce trest sa nahrádza rozhodnutím slovenského súdu, ktoré obsahuje sankciu. Podkladom pre výkon rozhodnutia je uznávacie rozhodnutie súdu Slovenskej republiky. To však principiálne vychádza z cudzieho rozhodnutia a tak aj trestná sankcia pri dodržaní princípu nezhoršenia postavenia odsúdeného musí v čo najväčšej miere zodpovedať pôvodne uloženej trestnej sankcii, pri uložení trestu odňatia slobody spojenom s jeho výkonom vrátane zaradenia odsúdeného na výkon trestu do príslušnej nápravnovúchovnej skupiny z pohľadu realizácie výkonu tohto trestu na území Slovenskej republiky, prispôbiac v čo najväčšej miere vonkajšiu a vnútornú diferenciáciu výkonu trestu pôvodne uloženému trestu cudzím štátom s realizáciou výkonu tohto trestu podľa kritérií krajiny pôvodcu cudzieho rozhodnutia. Táto filozofia pretransponovania (prenesenia) cudzieho rozhodnutia na podmienky uloženia a výkonu rozhodnutia (trestu) na území Slovenskej republiky pre konkrétny prípad odsúdeného C. T. vylučuje zaradenie odsúdeného na výkon trestu odňatia slobody do tretej nápravnovúchovnej skupiny vychádzajúc z právnej kvalifikácie skutku ako trestného činu uvedeného v § 62 ods. 1 Tr. zák., s následným zaradením na výkon trestu podľa § 39a ods. 2 (písm. c/) Tr. zák., ako to učinil súd prvého stupňa.

Vrchní soud v Praze rozsudkom z 10. júla 2006 sp. zn. 11 To 48/2006 zaradil C. T. na výkon uloženého trestu odňatia slobody desať rokov do väznice s ostrahou za použitia ustanovenia § 39a ods. 3 Tr. zák. (Českej republiky). Využil tak (oproti zaradeniu odsúdeného na výkon trestu odňatia slobody so zvýšenou ostrahou podľa § 39a ods. 2 písm. d/ Tr. zák. prvostupňovým súdom) výnimku zaradenia páchatelia do iného typu väznice, než do ktorej má byť (podľa odseku 2 uvedeného ustanovenia) zaradený, majúc na zreteli závažnosť trestného činu a stupeň a povahu narušenia páchatelia, so zaručením nápravy v inom type väznice. Pre konkrétny prípad odsúdeného C. T. to znamenalo zmiernenie zaradenia do výkonu trestu odňatia slobody podľa diferenciačného typu väznice.

Zaradenie páchatelia na výkon trestu odňatia slobody do väznice s ostrahou podľa § 39a ods. 2 písm. c/ Tr. zák. (Českej republiky) tak zodpovedá kritériu uloženého trestu za úmyselný trestný čin, ak neboli splnené podmienky pre umiestnenie páchatelia do väznice s dozorom (miernejší stupeň výkonu trestu), kde sú zaradení páchatelia nedbanlivostných trestných činov (ktorí už boli vo výkone trestu odňatia slobody) alebo páchatelia úmyselných trestných činov s výmerou trestu neprevyšujúcou dva roky odňatia slobody (ktorí neboli vo výkone trestu odňatia slobody za úmyselný trestný čin), alebo do väznice so zvýšenou ostrahou (tu práve bola súdom uplatnená výnimka). Podľa kritérií pre zaradenie páchatelia na výkon trestu odňatia slobody Trestného zákona (Českej republiky) tak bol odsúdený C. T. za použitia výnimky § 39a ods. 3 Tr. zák. (Českej republiky) zaradený do väznice pre výkon trestu odňatia slobody uloženého mu za úmyselný trestný čin vo výmere prevyšujúcej dva roky, bez aplikácie ustanovenia pre zaradenie do väznice so zvýšenou ostrahou, kde sú zaradení páchatelia s uloženým trestom odňatia slobody na doživotie, ktorým bol uložený trest odňatia slobody ako obzvlášť nebezpečným recidivistom, alebo ktorým bol uložený za obzvlášť závažný trestný čin trest odňatia slobody najmenej osem rokov.

Kritériá zaradenia odsúdených na výkon trestu odňatia slobody podľa Trestného zákona Českej republiky založené na kombinácii zavinenia, predchádzajúceho výkonu trestu odňatia slobody, výške uloženého trestu, závažnosti trestnej činnosti, úteku z väzby či výkonu trestu, nezodpovedajú kritériám zaradenia odsúdených na výkon trestu odňatia slobody podľa Trestného zákona (Slovenskej republiky) založeným na predchádzajúcom výkone/nevýkone trestu odňatia slobody (§ 39a ods. 2 písm. a/, písm. b/ Tr. zák.), resp. ukladaní trestu obzvlášť nebezpečnému recidivistovi alebo za niektorý z trestných činov uvedených v § 62 Tr. zák. (§ 39a ods. 2 písm. c/ Tr. zák.).

Najvyšší súd rozhodnúc o zaradení odsúdeného C. T. na výkon (uznaného) trestu odňatia slobody preberajúc kritériá rozhodnutí súdov Českej republiky, do ktorých nemôže zasahovať (prípadné neakceptovanie použitia (pre tento prípad zmieňujúceho) ustanovenia § 39a ods. 3 Tr. zák. Českej republiky), konštatujúc, že zaradeniu odsúdeného C. T. na výkon trestu odňatia slobody v Českej republike aplikácie na výkon trestu odňatia slobody v Slovenskej republike zodpovedá zaradenie do prvej nápravnovúchovnej skupiny, zaradil odsúdeného práve do tejto nápravnovúchovnej skupiny. Prokurátorom v odvolaní uplatňované zaradenie C. T. na výkon trestu odňatia slobody do druhej nápravnovúchovnej skupiny súd neakceptoval, pretože by tým zhoršil postavenie odsúdeného oproti pôvodnému rozhodnutiu odvolacieho súdu Českej republiky (viď predchádzajúci text odôvodnenia tohto rozsudku).

Odsúdený C. T. sa v podanom odvolaní domáhal uloženia mu súhrnného trestu neprevyšujúceho pätnásť rokov odňatia slobody vo vzťahu ku všetkým trom v tomto rozsudku citovaným konaniam. Táto požiadavka nemá zákonnú oporu z pohľadu nožnej aplikácie ustanovenia Trestného zákona - § 35 ods. 2 (v znení účinnom do 31.7.2004) o ukladaní súhrnného trestu. Skutok, ktorým bol uznaný vinným trestným činom nedovolenej výroby a držania omamných a psychotropných látok a jedov podľa § 187 ods. 1, ods. 2 písm. a/, ods. 4 písm. c/ Tr. zák. (Českej republiky) rozsudkom Městského soudu v Praze z 8. februára 2006 v spojení s rozsudkom Vrchního soudu v Praze z 10. júla 2006, spáchal odsúdený v druhej polovici júna 2004, teda po tom, čo bol odsúdený rozsudkom Okresného soudu Martin z 24. septembra 1997 sp. zn. 3 T 148/96 v spojení s rozsudkom Krajského soudu v Žilíne zo 6. marca 2001 sp. zn. 1 To 645/2000 na trest odňatia slobody dva a pol roka a rozsudkom Krajského soudu v Žilíne zo 4. marca 2002 sp. zn. 4 T 5/00 v spojení s rozsudkom Nejvyššího soudu Slovenskej republiky z 26. septembra 2002 sp. zn. 5 To 44/02 na trest odňatia slobody dvanásť a pol roka. Jedná sa teda o recidívu, kde je ukladanie súhrnného trestu vylúčené.

Námietka prokurátora uplatnená v podanom odvolaní o ekvivalente právneho posúdenia skutku odsúdeného na území Slovenskej republiky ako trestný čin nedovolenej výroby a držby omamnej látky, psychotropnej látky, jedu a prekurzora a obchodovanie s nimi podľa § 187 ods. 1 písm. a/, d/, ods. 6 Tr. zák. účinného do 31.7.2004 (čin spáchaný v spojení s organizovanou skupinou pôsobiacou vo viacerých štátoch - zhodné posúdenie súdmi Českej republiky) je dôvodná, nemá však vplyv na samotné výroky súdu o uznaní rozhodnutia (viď predchádzajúci text odôvodnenia tohto rozsudku) a vzhľadom na započítanie väzby a výkonu trestu do trestu uvedeného vo výrokovej časti tohto rozsudku a teda reálne ďalšie nevykonávanie tohto trestu odsúdeným, ani dopad na vykonávacie konanie (prokurátorom uvádzané predpoklady aplikácie ustanovení o možnom podmienčnom prepustení odsúdeného Miroslava Kráľa z výkonu tohto trestu). Ekvivalent právnej kvalifikácie skutku právnej kvalifikácii krajiny pôvodu na území Slovenskej republiky nie je a nemá byť súčasťou výroku rozhodnutia, pretože je jednou z vyhodnocujúcich podmienok pre uznávanie konanie v zmysle § 516 ods. 1 Tr. por., obsiahnutých v odôvodnení rozsudku.

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku opravný prostriedok nie je prípustný.